

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) №377/2004 НА СЪВЕТА

от 19 февруари 2004 година

за създаването на мрежа от служители за връзка по въпросите на имиграцията

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграф 3, буква б) и член 66, от него,

като взе предвид инициативата на Гръцката република¹,

като има предвид, че:

(1) Предвижда се, в плана за управление на външните граници на държавите-членки на Европейския съюз, приет от Съвета по време на неговата сесия на 13 юни 2002 г., да се създадат мрежи от служители за връзка по въпросите на имиграцията командировани в третите страни.

(2) Европейският съвет, събран в Севиля на 21 и 22 юни 2002 г. поиска, в своите заключителни документи, създаването на една мрежа от служители за връзка по въпросите на имиграцията на държавите-членки преди края на 2002 г.

(3) По време на сесията си на 28 и 29 ноември 2002 г. Съветът прие заключения за подобряването на мрежата от служители за връзка по въпросите на имиграцията, като се съобрази с доклада на председателството, който посочва, че една мрежа от служители за връзка е установена в повечето заинтересувани страни, но като отбелязва, между другото, че е необходимо да се засили още тази мрежа.

(4) Европейският съвет в Солун, на 19 и 20 юни 2003 г. подчерта, че е необходимо да се ускори работата, с оглед приемането, възможно най-бързо и преди края на 2003 гина, на подходящия юридически акт, който ще създаде официално мрежата от служители за връзка по въпросите на имиграцията в третите страни. Той спомена също значението на сведенията, които ще бъдат предоставени от мрежата служители за връзка по въпросите на имиграцията в рамките на изработването на механизъм за оценяване предназначен да гарантира наблюдението на отношенията с третите страни, които не си сътрудничат с Европейския съюз в борбата срещу нелегалната имиграция.

(5) След Европейския съюз в Солун е необходимо да се придаде форма на съществуването и на функционирането на тази мрежа - на основата на придобития опит в областта на управлението на проекти, като мрежата служители за връзка по въпросите на имиграцията на Западните Балкани, ръководена от Белгия - посредством един задължителен от правна гледна точка акт, който предвижда задължението да се създадат форми на сътрудничество между служителите за връзка по въпросите на имиграцията на държавите-членки, целите на това сътрудничество, функциите на тези служители за връзка и квалификацията, която те би трябвало да имат, както и техните задачи и задължения по отношение на приемащата държава и държавата-членка по произход.

¹ОВ С 140, 14.6.2003 г., стр. 12.

(6) Желателно е също така да се създадат правила за начина по който съответните институции на Общността ще бъдат информирани за дейностите на мрежата на служителите за връзка по въпросите на имиграцията за да могат те да вземат или да предлагат мерките, които биха могли да се окажат необходими за да се подобри още общото управление на контрола на лицата на външните граници на държавите-членки.

(7) Като се има предвид Решение 2003/170/ПВР на Съвета от 27 февруари 2003 г. относно общото използване на служителите за връзка командировани от наказателните органи на държавите-членки ².

(8) По отношение на Исландия и на Норвегия, настоящият регламент представлява едно развитие на достиженията на правото на ЕС от Шенген по смисъла на споразумението сключено от Съвета на Европейския съюз, Република Исландия и Кралство Норвегия за присъединяването на тези две държави към осъществяването, към прилагането и към развитието на достиженията на правото на ЕС от Шенген ³, което спада към областта посочена в член 1-ви, точки А и Е на Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно някои условия за прилагането на цитираното споразумение ⁴.(4).

(9) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва при приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито подчинена на неговото прилагане. Като се има предвид, че настоящият регламент цели да развие достиженията на правото на ЕС от Шенген по приложението на разпоредбите на третата част, раздел IV, на договора за създаване на Европейската общност, Дания решава, в съответствие с член 5 на цитирания протокол, в срок от шест месеца, след като Съветът приеме настоящия регламент, дали ще го въведе в националното си право.

(10) Обединеното кралство участва в настоящия регламент в съответствие с член 5 от Протокола за интегрирането на достиженията на правото на ЕС от Шенген в рамките на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност и с член 8, параграф 2 от Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство на Великобритания и на Северна Ирландия да участва в някои разпоредби на достиженията на правото от Шенген ⁵.

(11) Ирландия участва в настоящия регламент в съответствие с член 5 на протокола включващ достиженията на правото на ЕС от Шенген в рамките на Европейския съюз, приложен към договора за Европейския съюз и към договора за създаване на Европейската общност и с член 6 параграф 2 на Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои от разпоредбите на достиженията на правото на ЕС от Шенген ⁶.

² ОВ L 67, 12.3.2003 г., стр. 27.

³ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁴ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁵ L 131, 1. 6.2000 г., стр. 43.

⁶ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

(12) Участието на Обединеното кралство и на Ирландия в настоящия регламент в съответствие с член 8, параграф 2 от Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. и на член 6, параграф 2 на Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г., се отнася до това, което е от компетентността на Общността за взимане на мерки целят да развият разпоредбите на достиженията на правото на ЕС от Шенген за да се води борба с организирането на незаконната имиграция, в които Обединеното кралство и Ирландия участват.

(13) Настоящият регламент представлява акт основан на достиженията на правото на ЕС от Шенген или се отнася до тях, по смисъла на член 3, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2003 г.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. По смисъла на настоящия регламент, под служител за връзка по въпросите на имиграцията се разбира представител на една държава-членка, който е командирован в чужбина от службата по имиграцията или от други компетентни органи, с цел да установи или да поддържа контакти с органите на страната домакин за да допринесе за превенцията на незаконната имиграция и за борбата с това явление, за връщането на незаконните имигранти и за управлението на законната имиграция.
2. За нуждите на настоящия регламент е добре да се разглеждат също като служители за връзка по въпросите на имиграцията, служителите за връзка, които се занимават с въпросите на имиграцията в рамките на техните служебни задължения.
3. Служителите за връзка по въпросите на имиграцията биха могли да бъдат командировани при националните консулски служби на тяхната държава-членка намиращи се в една трета страна или при компетентните органи на други държави-членки, но също и при компетентните органи на трети страни и на международни организации, за един разумен срок, който ще бъде определен от държавата-членка, от която те са били командировани.
4. Настоящият регламент не изключва мисиите, които служителите за връзка по въпросите на имиграцията трябва да изпълняват в рамките на тяхната компетентност, въз основа на правото, политиките и процедурите в национален план или на специални споразумения сключени със страната домакин или с международни организации.

Член 2

1. Всяка държава-членка следи служителите за връзка по въпросите на имиграцията да установят и да поддържат преки контакти с компетентните органи на страната домакин и с всяка подходяща организация в страната домакин, за да улеснят и да ускорят събирането и обмена на информация.
2. Служителите за връзка по въпросите на имиграцията събират сведения, които се използват или на оперативно ниво или на стратегическо ниво, или и на двете. Тези информации се отнасят по-специално до въпроси като:

- потоците на незаконната имиграция идващи от страната домакин или преминаващи през тази страна,
- маршрутите използвани от тези потоци на незаконна имиграция за да достигнат до територията на държавите- членки,
- оперативните способности, включително използваните транспортни средства, участието на посредници и т.н.,
- съществуването на престъпни организации замесени в трафика на имигранти и техните дейности,
- инцидентите и събитията, които могат да бъдат или да станат причина за едно ново развитие на потоците на незаконната имиграция,
- използваните методи за подправянето и фалшифицирането на документи за самоличност и на документи за пътуване,
- начините за подпомагане на властите на страната домакин да избегнат формирането или транзитното преминаване на потоците на незаконната имиграция на тяхната територия,
- начините за улесняване връщането и репатрирането на незаконните имигранти в страната по произхода им,
- законодателството и юридическата практика по отношение на упоменатите по-горе въпроси,
- сведенията предавани чрез системата за бърза тревога.

3. Служителите за връзка по въпросите на имиграцията са овластени също и да оказват помощ с оглед установяването на самоличността на гражданите на трети страни и улесняването на завръщането им в тяхната страна по произход.

4. Държавите-членки сладят техните служители за връзка по въпросите на имиграцията да изпълняват мисията си в рамките на техните отговорности и в съответствие с разпоредбите, включително и тези относно защитата на данните от лично естество, предвидени в тяхното национално законодателство и във всяко споразумение или договореност сключени със страни домакини или с международни организации.

Член 3

1. Държавите-членки се осведомяват взаимно и уведомяват Съвета и Комисията, системно и без отлагане за командироването на служители за връзка по въпросите на имиграцията, включително за описанието на техните функции. Комисията предоставя на Съвета и на държавите-членки компилация от тези сведения.

2. Всяка държава-членка уведомява също и другите държави-членки за своите намерения относно командироването на служители за връзка по въпросите на имиграцията в трети страни, така че другите държави-членки да могат да заявят

интереса си за сключване на споразумение за сътрудничество със съответната държава-членка относно това командироване, съгласно член 5.

Член 4

1. Държавите-членки следят за това техните служители за връзка по въпросите на имиграцията, командировани в едни и същи трети страни или области да направят помежду си местни или регионални мрежи за сътрудничество. По-конкретно, в рамките на тези мрежи, служителите за връзка по въпросите на имиграцията:

- се срещат редовно и всеки път когато това е необходимо,
- обменят сведения и практически опит,
- съгласуват позициите, които да се възприемат при контактите с търговските превозвачи, когато е необходимо,
- участват в общи специализирани обучения, когато има такива,
- при случай, организират информационни срещи и курсове за обучение за членовете на дипломатическия корпус и консулските служби на работа в мисиите на държавите-членки в страната домакин,
- възприемат общ подход по отношение на методите за събиране на стратегически относими сведения, включително анализи на рисковете и на предаването на тези сведения на компетентните органи на държавите-членки по произхода,
- участват при изготвянето на двугодишните доклади за техните общи дейности, които се изготвят в съответствие с член 6 параграф 1,
- установяват периодични контакти със сходните мрежи в страната домакин и в третите съседни страни, ако е подходящо.

2. Представителите на Комисията са оправомощени да взимат участие в срещите организирани в рамките на мрежата на служителите за връзка по въпросите на имиграцията, но ако оперативни съображения го налагат, срещите могат да се провеждат в отсъствие на представител на Комисията. Когато това е необходимо, други органи и институции могат също да бъдат поканени на тези срещи.

3. Държавата-членка, която осъществява Председателството подема инициативата да свика цитираните срещи. Ако държавата-членка, която осъществява председателството не е представлявана в страната или областта, тази инициатива се пада на държавата-членка, която осъществява председателството по заместване.

Член 5

1. Държавите-членки могат да се договорят, двустранно или многостранно, служителите за връзка по въпросите на имиграцията, които са командировани в една трета страна или към една международна организация от една държава-членка да се грижат също и за интересите на една или на няколко други държави-членки.

2. Държавите-членки могат също да се договорят техните служители за връзка по въпросите на имиграцията да си разпределят някои задачи.

Член 6

1. Държавата-членка, която осъществява председателството или, ако тази държава-членка не е представена в страната или областта, държавата-членка, която осъществява председателството по заместване, изготвя за края на всяко шестмесечие, за Съвета и за Комисията, доклад за дейността на мрежите на служители за връзка по въпросите на имиграцията, в които тя има представител, както и за положението в страната домакин от гледна точка на незаконната имиграция.

2. Горните доклади се изработват по образец и във формат, определен от Комисията.

3. Тези доклади представляват основен източник на информация за подготовката, за нуждите на всяко председателство, на един доклад за оценка предназначен за Съвета и изработен от Комисията, за положението във всяка трета страна където са командировани служители за връзка по въпросите на имиграцията на държавите-членки.

4. На основата на упоменатите по-горе доклади, Комисията прилага един обобщаващ фактите доклад към своя годишен доклад за развитието на една обща политика в областта на нелегалната имиграцията, на незаконния трафик и сексуалната експлоатация на хора, на външните граници и на връщането на лицата пребиваващи без редовни документи. Като го предоставя за оценка на Съвета, Комисията може да направи предложенията или препоръките, които тя смята за необходими.

Член 7

Настоящият доклад не изключва приложението на разпоредбите в областта на консулското сътрудничество на местно ниво съдържащи се в Общите консулски инструкции отправени до дипломатическите и консулските представителства от кариерата⁷.

Член 8

Настоящият регламент влиза в сила на 5 януари 2004 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки, в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 19 февруари 2004 година.

За Съвета:
Председател
M.MC DOWELL

⁷ОВ С 313, 16.12 2002 г., стр. 1.